

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

111. An Inquisitores propter cædes infantium debeant tradere striges, &
lamias iudicibus sæcularibus? Et an si lamiae, & striges, vulgo dictæ
Brujas, se sponte detulerint, etiam si à nostra Fide ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

Et Potestate Inquisitorum. Ref. CXI. &c. 457.

& processus conficiant requisitis Diocesanis secundum juris dispositionem in locis proximè cit. nihilominus tamen si soli velint procedere, id quidem facere possunt, & quod soli procedentes fecerint ac decreverint sive condemnando, sive absolvendo, id validum erit, sicut constat ex Constat. Alexandri VI. directa ad Angelum de Verona Inquisitorem, cujus tenorem ponit per extensum Pegna loco citato.

2. Non desinam tamen hic adnotare quod praxis S. Inquisitionis Hispaniæ observat ut Inquisitores simul cum Episcopo in causis hæreticorum contra lamas & striges procedant.

RESOL. CXI.

An Inquisitores propter cades infantium debeant tradere striges, & lamas iudicibus secularibus?

Et an si lamas, & striges, vulgo dictæ Bruxas, se spontè detulerint, etiam si à nostra fide aberrassent, & ex animo apostatassent, admittantur ad reconciliationem, etiam bis, & ter; neque earum bona confiscantur, neque habitus penitentiales eis imponantur? Ex part. 4. tr. 8. Ref. 118.

§. 1. **V**ideretur affirmativè respondendum, ex autoritate Ambrosij de Vignate quæst. de strigibus, art. 2. §. si vero dicunt, &c.

2. Sed contrariam sententiam, & meritò, tenet doctus Pegna in suis notis ad supradictum Ambrosium de Vignate loc. cit. ubi adducit verba Pet. Dufini Generalis Inquisitionis Assessoris, & S. Penitentiarie Datarij, sic asserentis: Quamvis Autor Mallici maleficarum, & Sylvest. teneant, lamas ob infanticidia etiam in primo lapsu tradi posse curiæ seculari, & ita aliquando observatum sit in certis Inquisitionibus particularibus, & præsertim Pedemontanis, ubi multum invaluit hæc pestis: non consuevit tamen hoc S. Officium illas tradere, nec aliter punire, quàm facti canones puniri mandent Apostatas à fide Christi. Si tamen iudex secularis illas prius Officio Inquisitionis consignasset, suspensa aliorum criminum cognitione, expedita hæresis causa S. Officium debet ac solet eidem iudici illas restituere, de quo extat etiam particularis Constitutio Pij V.

3. Observatum est etiam aliquando quòd propter frequentiam homicidiorum, & aliquas circumstantias aggravantes, lamas facta abjurazione, consignantur de mandato Sanctissimi iudici seculari, qui processum format de novo super eisdem homicidiis, ut quas repperit culpabiles, puniat secundum leges. Ita Dufinus, Pegna & ego.

Vide etiam eundem Pegnam in Paralipomen. ad tract. de strigibus Bernardi Comensis.

4. Notandum est etiam hic obiter quòd si lamas & striges vulgò dictæ Bruxas, se spontè detulerint, etiam si à nostra fide aberrassent, & ex animo apostatassent, admittuntur ad reconciliationem, neque eorum bona confiscantur, neque habitus penitentiales eis imponuntur, & si hæ post abjuracionem relabantur in Inquisitione Hispaniæ, admittuntur ad reconciliationem bis, & ter, teste Castro Palao tom. 1. tr. 4. disp. 8. punct. 16. §. 5. n. 3. qui citat instructionem Madrilian. an. 1615. n. 14.

RESOL. CXII.

An Inquisitores possint punire Aegyptianas, vulgo dictas Zingaræ, quæ bonam, aut malam fortunam, ut ipsæ asserunt, divinant? Ex part. 4. tr. 8. Ref. 128.

§. 1. **D**e hac vilissima gente eruditè, ut semper solet, pertractat Franciscus Ferdin. de Cordu-

ba in didascal. cap. 50. per tot. ubi notat Carolum V. in Germania, & Ferdinandum Regem in Hispania iussisse hanc gentem ab istis Regnis abire, & supradictas feceriminas, vel vitos posse Inquisitores punire, docet Villadiego in polit. cap. 5. §. 20. n. 30. ubi sic ait: [Los Inquisidores castigan à las Gitanas que dicen la buena ventura.] Ita ille, & ego.

RESOL. CXIII.

An Inquisitores habeant potestatem erga exemptos quo ad corpora, imagines, tabellas, &c. quæ in locis publicis, seu privatis apponuntur?

Et si Religiosi transgressores fuerint, an priventur voce activa, & passiva, &c? Ex p. 4. tr. 8. Ref. 127.

§. 1. **R**espondeo affirmativè ex Constat. Urban. VIII. die 2. Octobris 1625. ubi in fine sic habetur. Ut autem præmissa diligentius observentur, tam Ordinariis, quàm hæreticæ privatis Inquisitoribus districtè præcipimus, ut in sua quisque diocesi, vel provincia sedulo pervileget, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant, Transgressores verò si Regulares fuerint, privationis vocis activæ & passivæ, &c. Hanc constitutionem invenies apud Taurinum de iure Abbatum tom. 1. disp. 15. §. 7. n. 53. ubi ponit dicti Urbani VIII. declarationem supradictæ constitutionis.

RESOL. CXIV.

An Inquisitores possint examinare revelationes muliercularum, & aliorum? Ex p. 4. tr. 8. Ref. 125.

§. 1. **R**espondeo affirmativè: unde Emanuel de Valde de Moura in opusc. 2. de incant. & ensal. sect. 2. cap. 3. n. 19. sic ait: De revelationibus muliercularum suspèctissimè loquuntur authores, tanquam multis mirandisque hypocrisis, & fictionis earum exemplis edocti, & Ricard. de S. Victore eas subijcit Inquisitionis Officio. Ita ille, & ante illum Simanca in cathol. institut. tit. 21. n. 25. & 29. quando verò dictæ revelationes examinandæ erunt per DD. Inquisitores, videant Raphael. de la Torre in 2. 2. D. Th. 2. q. 95. art. 1. disp. 3. per tot. ubi latissimè & doctè, ut semper solet, hanc materiam pertractat, & dat regulas ad cognoscendum, quando revelationes sunt à Deo, vel à damone.

RESOL. CXV.

An Inquisitores possint prohibere, ne filij hæreticorum exercent officia publica?

Et an filij hæreticorum inhabiles sint ad beneficia Ecclesiastica recipienda, ita ut hac inhabilitas ipso iure incurratur, & collatio beneficij illis facta irrita sit?

Idem dicendum est quoad pensiones. Ex part. 4. tract. 8. Ref. 73.

§. 1. **R**espondeo ex cap. quicumque, & c. statut. de hæret. in 6. quod filij hæreticorum efficiuntur inhabiles ad officia publica, qualia sunt Magistratus, prætoratus, notariatus, &c. ita docet Suar. de fide disp. 24. sect. ult. n. 6. & alij. Vnde in instruct. Vallisoli. an. 1488. n. 11. sic habetur. [Los Inquisidores en sus partidos, y lugares tengan mucha diligencia, manden, y pongan grandes penas, y censuras que los hijos y nietos de los hereges condenados no tengan ni usen officios]